

DYSKUSJE I KOMENTARZE

MARIUSZ JABŁOŃSKI
KRZYSZTOF WYGODA

Uniwersytet Wrocławski

DOSTĘP DO INFORMACJI ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W EWIDENCJI GRUNTÓW I BUDYNKÓW – WYBRANE KWESTIE DYSKUSYJNE

1. ISTOTA I CHARAKTER REJESTRU

Rejestr ewidencji gruntów i budynków¹ stanowi odzwierciedlenie stanu prawnego, dotyczącego danej nieruchomości i ma co do zasady charakter deklaratoryjny². Nie kształtuje nowego stanu prawnego, a potwierdza stan prawny istnie-

¹ W art. 53a ustawy z dnia 17.05.1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jedn. Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086) ustawodawca przesądził, że do czasu przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości przez użyte w niniejszej ustawie pojęcie „kataster” rozumie się tę ewidencję – por. uchwałę SN z dnia 29.10.2004 III CZP 61/04.

² Według § 36 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 38, poz. 454) przebieg – granic działek ewidencyjnych wykonuje się w ewidencji na podstawie dokumentacji geodezyjnej, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, sporządzonej na potrzeby postępowania sądowego lub administracyjnego. Nie można zatem przyjąć, że dokumentacja geodezyjna na potrzeby uwłaszczenia nie powinna mieć znaczenia. W razie braku dokumentacji wymienionej w § 36 lub jeżeli zawarte w nich dane nie są wiarygodne, lub nie odpowiadają obowiązującym standardom technicznym, dane dotyczące przebiegu granic działek ewidencyjnych pozyskuje się w wyniku terenowych pomiarów geodezyjnych lub fotogrametrycznych poprzedzonych ustaleniami przebiegu tych granic na gruncie (§ 37 powołanego rozporządzenia). Zgodnie z § 44 pkt 2 powołanego rozporządzenia, starosta ma obowiązek utrzymywania operatu ewidencyjnego w stanie aktualności, tj. zgodności z dostępnymi dla organu dokumentami i materiałami źródłowymi. § 47 powołanego rozporządzenia nakłada obowiązek podjęcia czynności, w tym postępowania administracyjnego.

Wadliwa jest zatem wykładnia, że ewidencja gruntów ma jedynie charakter techniczno-deklaratoryjny. Powołane przepisy Rozporządzenia z 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków dają podstawy, dla twierdzenia, że jest inaczej – wyrok z dnia 21.02.2006 NSA w Warszawie I OSK 473/05.

jący, odnoszący się do danej nieruchomości. Wpis zmian w ewidencji gruntów ma charakter wtórny w stosunku do stanu prawnego, nie może natomiast kształtować nowego stanu prawnego. Nie można w drodze postępowania o zmianę danych w ewidencji gruntów samodzielnie ustalać oraz rozstrzygać o prawidłowości istniejącego stanu prawnego, w tym nie można poddawać kontroli tytułów własności, które stanowiły podstawę dokonanych wcześniej wpisów w ewidencji.

Nie budzi więc wątpliwości, że ewidencja gruntów i budynków jest urzędowym źródłem informacji faktycznych wykorzystywanych w postępowaniach administracyjnych³. Organy ewidencyjne rejestrują jedynie stany prawne ustalone w innym trybie lub przez inne organy orzekające. Nie mogą one natomiast samodzielnie rozstrzygać kwestii uprawnień wnioskodawcy do gruntu lub budynku. Stąd też przez żądanie wprowadzenia zmian w ewidencji nie można dochodzić ani udowadniać swoich praw właścicielskich czy uprawnień do władania nieruchomością⁴.

Zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy z 17.05.1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne celem ewidencji gruntów i budynków jest stworzenie jednolitego dla kraju i systematycznie aktualizowanego zbioru informacji o gruntach i budynkach, ich właścicielach oraz innych osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami.

Według § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 38, poz. 454) dane dotyczące właścicieli nieruchomości uwidacznia się w ewidencji m.in. na podstawie wpisów dokonanych w księgach wieczystych, prawomocnych orzeczeń sądowych i ostatecznych decyzji administracyjnych (np. postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – taki wpis do księgi wieczystej na podstawie art. 3 ustawy z 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 19, poz. 147 ze zm.), korzysta z domniemania zgodności z rzeczywistym stanem prawnym, a jego wykreślenie rodzi kolejne domniemanie, że wykreślone prawo nie istnieje). Warto też zauważyć, że w postępowaniu administracyjnym dotyczącym zmian w ewidencji gruntów nie można oceniać aktów, orzeczeń i czynności prawnych objętych § 12 wymienionego rozporządzenia ani uzależniać zmian w ewidencji od wyroku takiej oceny. Szczególna sytuacja ma natomiast miejsce, gdy na podstawie ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece dojdzie do usunięcia w postępowaniu przed sądem powszechnym niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym. Z żądaniem takim może wystąpić osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie.

³ Por. wyroki: WSA z dnia 2.12.2004 r., III Sa/Wa 257/04; WSA z dnia 5.10.2005 r., III SA/Wa 1718/05, WSA z dnia 7.07.2005 r., III Sa/Wa 1206/05.

⁴ Por. wyroki: II SA 1824/95, II SA 1718/95 i II SA 1155/92, Wyrok z dnia 20.08.1998 NSA w Warszawie II SA 766/98.

2. SPOSÓB PROWADZENIA EWIDENCJI

Sposób prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz szczegółowe zasady wymiany danych ewidencyjnych zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 38, poz. 454). Zgodnie z § 46 pkt 1 tego rozporządzenia dane zawarte w ewidencji podlegają aktualizacji z urzędu lub na wniosek określonych osób, organów i jednostek organizacyjnych. Z urzędu wprowadza się zmiany wynikające z:

1. prawomocnych orzeczeń sądowych, aktów notarialnych, ostatecznych decyzji administracyjnych, aktów normatywnych;

2. opracowań geodezyjnych i kartograficznych, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zawierających wykazy zmian danych ewidencyjnych;

3. dokumentacji architektoniczno-budowlanej, gromadzonej i przechowywanej przez organy administracji publicznej;

4. ewidencji publicznych prowadzonych na podstawie innych przepisów.

Zgodnie z treścią § 12 ust. 1 cyt. rozporządzenia z dnia 29.05.2001 r. prawa osób i jednostek organizacyjnych do gruntów, budynków i lokali uwidacznia się w ewidencji na podstawie:

1. wpisów dokonanych w księgach wieczystych,

2. prawomocnych orzeczeń sądowych,

3. umów zawartych w formie aktów notarialnych, dotyczących ustanowienia lub przeniesienia praw rzeczowych do nieruchomości, z wyłączeniem umów dotyczących użytkowania wieczystego gruntów i własności lokali,

4. ostatecznych decyzji administracyjnych,

5. dyspozycji zawartych w aktach normatywnych,

6. umów dzierżawy, o których mowa w § 1 pkt 2.

Jak stanowi ust. 2 cyt. przepisu, o wykazaniu w ewidencji osób i jednostek organizacyjnych orzeka starosta w drodze decyzji.

Przebieg granic działek ewidencyjnych zgodnie z § 36 tegoż rozporządzenia wykazuje się w ewidencji na podstawie dokumentacji geodezyjnej, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, sporządzonej:

1. w postępowaniu rozgraniczeniowym;

2. w celu podziału nieruchomości;

3. w postępowaniu scaleniowym i wymiany gruntów;

4. w postępowaniu dotyczącym scalenia i podziału nieruchomości;

5. na potrzeby postępowania sądowego lub administracyjnego, a następnie wykorzystanej do wydania prawomocnego orzeczenia sądowego lub ostatecznej decyzji administracyjnej;

6. przy zakładaniu, na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, katastru nieruchomości i ewidencji gruntów i budynków.

Kwestie związane z prowadzeniem ewidencji gruntów reguluje natomiast art. 20 ustawy z dnia 17.05.1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 ze zm.). Przepis ten w ustępie 1 ma brzmienie: ewidencja gruntów i budynków obejmuje informacje dotyczące:

1) gruntów – ich położenia, granic, powierzchni, rodzajów użytków gruntowych oraz ich klas gleboznawczych, oznaczenia ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów, jeżeli zostały założone dla nieruchomości, w skład której wchodzi grunty;

2) budynków – ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i ogólnych danych technicznych;

3) lokali – ich położenia, funkcji użytkowych oraz powierzchni użytkowej.

Natomiast zgodnie z ustępem 2 tego artykułu, w ewidencji gruntów i budynków wykazuje się także:

1) właściciela, a w odniesieniu do gruntów państwowych i samorządowych – inne osoby fizyczne lub prawne, w których władaniu znajdują się grunty i budynki lub ich części;

2) miejsce zamieszkania lub siedzibę osób wymienionych w pkt 1;

3) informacje o wpisaniu do rejestru zabytków;

4) wartość nieruchomości.

Ewidencję gruntów i budynków oraz gleboznawczą klasyfikację gruntów prowadzą starostowie (art. 22 ust. 1), a osoby, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 i art. 51, są obowiązane zgłaszać właściwemu staroście wszelkie zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania tych zmian. Obowiązek ten nie dotyczy zmian danych objętych ewidencją gruntów i budynków, wynikających z decyzji właściwych organów (ustęp 2).

Ze wskazanych przepisów jednoznacznie wynika, że ewidencja gruntów to zbiór informacji nie tylko o gruntach i budynkach, ale również o ich właścicielach oraz osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami i budynkami.

Na tym tle powstaje pytanie, czy występującemu z wnioskiem o udostępnienie informacji znajdujących się w ewidencji przysługuje prawo do uzyskania wszystkich znajdujących się w niej danych, czy tylko tych, które dotyczą samego budynku (gruntu)?

Należy przy tym zaznaczyć, że wszystkie wskazane grupy informacji stanowią immanentną część ewidencji⁵, służącą m.in. potrzebom związanym z usta-

⁵ Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków:

„Pkt 1. Ewidencję zakłada się i prowadzi w systemie informatycznym, którego podstawę stanowią komputerowe bazy danych ewidencyjnych, z uwzględnieniem:

1) potrzeb związanych z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 21 ustawy,

2) istniejącego podziału kraju dla celów ewidencji, opartego na zasadniczym trójstopniowym podziale terytorialnym państwa.

laniem wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami oraz ewidencji gospodarstw rolnych (*in fine* z art. 21 p.g.i k.).

Z uwagi na formę ewidencji (zakłada się ją i prowadzi w systemie informatycznym, którego podstawę stanowią komputerowe bazy danych ewidencyjnych)⁶ można stwierdzić, że dane liczbowe i opisowe oraz dane dotyczące właścicieli nieruchomości, użytkowników wieczystych gruntów, jak też użytkowników gruntów państwowych i samorządowych są umieszczone w jednym zbiorze danych⁷, noszącym znamiona podziału funkcjonalnego w rozumieniu

Pkt 2. Komputerowe bazy danych ewidencyjnych stanowią integralną część państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego”.

⁶ Wynika to z § 3 ust. 1 cytowanego w przypisie 3.

⁷ Zgodnie z rozp. Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków „§ 10. 1. Ewidencja obejmuje:

- 1) dane liczbowe i opisowe dotyczące gruntów i budynków oraz lokali,
- 2) dane dotyczące właścicieli nieruchomości.

2. W przypadkach braku danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w ewidencji wykazuje się dane osób i jednostek organizacyjnych, które tymi nieruchomościami władają.

§ 11. 1. W ewidencji oprócz danych, o których mowa w § 10, wykazuje się także:

- 1) dane dotyczące:
 - a) użytkowników wieczystych gruntów,
 - b) jednostek organizacyjnych sprawujących zarząd lub trwały zarząd nieruchomościami,
 - c) państwowych osób prawnych, którym Skarb Państwa powierzył w stosunku do jego nieruchomości wykonywanie prawa własności lub innych praw rzeczowych,
 - d) organów administracji publicznej, które gospodarują nieruchomościami wchodzącymi w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz gminnych, powiatowych i wojewódzkich zasobów nieruchomości,
 - e) użytkowników gruntów państwowych i samorządowych,
- 2) dane dotyczące osób i jednostek organizacyjnych, które władają gruntami na podstawie umów dzierżawy, zwanych dalej „dzierżawcami”, zgłoszonych do ewidencji stosownie do art. 28 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i z 2000 r. Nr 45, poz. 531),
- 3) opis praw: osób, organów i jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz w § 10 ust. 1 pkt 2, do gruntów, budynków i lokali,
- 4) informacje o dokumentach, które stanowiły podstawę do sporządzenia opisu, o którym mowa w pkt 3,
- 5) datę i zegarowy czas wpisania danych do bazy danych,
- 6) datę ostatniej weryfikacji danych.

2. Dane ewidencyjne o gruntach będących przedmiotem dzierżawy oraz o dzierżawcach ujawnia się w ewidencji wyłącznie na wspólny wniosek podmiotów, które zawarły umowę dzierżawy.

§ 12. 1. Prawa osób i jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 2 oraz w § 11 ust. 1 pkt 1 i 2, do gruntów, budynków i lokali uwidacznia się w ewidencji na podstawie:

- 1) wpisów dokonanych w księgach wieczystych,
- 2) prawomocnych orzeczeń sądowych,
- 3) umów zawartych w formie aktów notarialnych, dotyczących ustanowienia lub przeniesienia praw rzeczowych do nieruchomości, z wyłączeniem umów dotyczących użytkowania wieczystego gruntów i własności lokali,
- 4) ostatecznych decyzji administracyjnych,

ustawy o ochronie danych osobowych, a dodatkową komplikację stanowi fakt, iż te same kategorie danych uznane są za dane osobowe lub nie tylko poprzez odniesienie ich do wskazanych wyżej podmiotów ewidencyjnych (jeśli są to osoby fizyczne – tak, jeśli inne podmioty – nie).

Dokładna analiza przedstawionych zasad⁸ wymaga zwrócenia uwagi – zwłaszcza że przetwarzanie danych przez Zarząd Geodezji Kartografii i Katastru (dalej ZGKiK) nie ogranicza się przecież do różnych ewidencji, ale obejmuje w swej podstawowej formie przetwarzanie danych pracowniczych, w którym to procesie stosowanie u.o.d.o. jest rzeczą podstawową – na kilka kwestii. Należy bowiem niewątpliwie rozważyć wzajemny stosunek poszczególnych postanowień. Wdaje się, że kluczowe znaczenie będzie miał art. 1, który wyznacza ramy dopuszczalności przetwarzania jako takiego (dookreślając niejako zapis konstytucyjny). Jeśli będzie nawet istniała przesłanka z art. 23 lub 27 u.o.d.o., to należy ją brać pod uwagę tylko wtedy, jeśli jednocześnie spełnione zostaną wymogi narzucone poprzez art. 1 ust. 2. W innym przypadku dochodzić będzie do konfliktu norm tej samej ustawy, w którym dalibyśmy pierwszeństwo normie podstawowej dla przetwarzania danych w ogóle, a nie tylko przetwarzania danych w zbiorach. Taki tok rozumowania potwierdza intencja prawodawcy wyłączająca możliwość przetwarzania danych osobowych (sensytywnych) w ogóle – o ile nie zaistnieje któryś w wyjątków podanych w katalogu z ust. 2 art. 27 – który nie jest jednak w żaden sposób tożsamy z warunkami określonymi w art. 23. Występują w nim podobne przesłanki, ale o ich odrębności świadczy np. wymóg dotyczący formy zgody na przetwarzanie danych (wyłącznie na piśmie) czy fakt, iż przepisy ustawy zezwalającej na takie przetwarzanie muszą jednocześnie upoważniać do tego pomimo braku zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarzać pełne gwarancje ich ochrony.

Generalny zakaz przetwarzania danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz ujawniających: pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową (koresponduje to częściowo z art. 53 ust. 7 konstytucji) oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych oraz innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Dla ZGKiK będzie on realizowany w odniesieniu do danych pracowniczych. Zaznaczyć tu trzeba oczywiście, iż od zakazu tego jako normy ogólnej istnieje wiele wyjątków, które w zasadzie jednak nie wzbudzają wątpliwości co do celowości ich ustanowienia – przykładowo można wskazać koniecz-

5) dyspozycji zawartych w aktach normatywnych,

6) umów dzierżawy, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 2.

2. O wykazaniu w ewidencji osób i jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 10 ust. 2, orzeka starosta w drodze decyzji”.

⁸ Szerszej: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Kraków 2007.

ność przelewania składek związkowych na konto związku bezpośrednio z pensji pracownika (na żądanie związku po wyrażeniu pisemnej zgody przez pracownika). Zapewnia się w nich stworzenie pełnej gwarancji ochrony wymienionych kategorii danych lub uzależnia przetwarzanie od zgody osoby, której dotyczą.

Względy ochrony prywatności czy danych osobowych (jak wykazaliśmy wcześniej, o wiele w tym wypadku ważniejsze, wobec jednoznacznego braku wyłączenia zasad ochrony danych osobowych w przepisach ustawy o dostępie do informacji publicznej) nie będą mogły przeważać, jeśli będziemy mieli do czynienia z informacjami dotyczącymi tego, iż ktoś jest np. na zwolnieniu lekarskim czy leży w szpitalu. Nie podlega jednak raczej dyskusji to, że ogólna norma u.d.i.p. nie zniosła zakazu ujawniania choćby tego, na jaką chorobę zapadł dany urzędnik czy jakie są rokowania na jego wyzdrowienie.

3. AKTUALNOŚĆ OPERATU EWIDENCYJNEGO

Prowadzenie ewidencji gruntów, w tym jej aktualizacja, jest obowiązkiem starosty (por. też § 44 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29.03.2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków – Dz.U. Nr 38, poz. 454). Przepis ten stanowi, że do zadań starosty związanych z prowadzeniem ewidencji należy utrzymanie operatu ewidencyjnego w stanie aktualności, tj. zgodności z dostępnymi dla organu dokumentami i materiałami źródłowymi. Stan aktualny organ ustala z urzędu, na podstawie m.in. dokumentów, o których mowa w § 46 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, przesyłanych przez właściwe organy, sądy i kancelarie notarialne na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, lub na wniosek zainteresowanych. Jeżeli jednak aktualizacja ewidencji wymaga wyjaśnień zainteresowanych lub dodatkowych dowodów, wówczas, zgodnie z § 47 ust. 3 cyt. rozporządzenia, organ przeprowadza postępowanie administracyjne lub stosuje art. 22 ust. 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Postępowanie administracyjne, o którym mowa w § 47 ust. 3 oraz tryb z art. 22 ust. 3 ustawy, tj. żądanie od zainteresowanych właściwych dokumentów, wymienionych w tym przepisie służyć ma wykonaniu przez organ ww., nałożonego przepisami obowiązku, tj. prowadzenia ewidencji gruntów, w tym jej aktualizacji.

Sama zatem aktualizacja jako czynność techniczna jest rzeczą prostą, gdyż w praktyce okazuje się dokonaniem stosownej zmiany w ewidencji gruntów. Czynność ta może się odbyć na podstawie dokumentów niebudzących wątpliwości lub ustaleń poczynionych przez organ w trybie § 47 ust. 3 i odp. art. 22 ust. 3 ustawy. W tych przypadkach organ, który prowadzi postępowanie zmierzające do utrzymania operatu ewidencyjnego w stanie aktualności, ma wszelkie podstawy do wydania decyzji administracyjnej, rozstrzygającej co do istoty sprawę aktualizacji ewidencji. Postępowanie administracyjne kończy się bowiem

wydaniem aktu administracyjnego – decyzji – jak wynika z art. 104 k.p.a. – pozytywnej lub negatywnej. Pozytywnej wówczas, jeżeli uzyskane w postępowaniu dokumenty dają podstawę do aktualizacji ewidencji, lub negatywnej, gdy nie ma żadnej podstawy do dokonania jakiegokolwiek zmiany z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych.

Utrzymanie operatu ewidencji w stanie aktualności polega na uwidocznieniu w niej właściciela nieruchomości, którego to wpisu dokonuje się na podstawie istniejącego w dacie wpisu dokumentu, o którym mowa w § 46 ust. 2 pkt 1. Może się okazać, że dokument ten na dzień dokonywania wpisu z różnych przyczyn mógłby być faktycznie nieaktualny, wobec zdarzeń, które miały miejsce po jego wydaniu, jednak wpis może być dokonany tylko na jego podstawie i będzie to spełniało warunek, o którym mowa w § 44 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, utrzymania operatu ewidencyjnego w stanie aktualności. Dopiero bowiem następny dokument z wymienionych w § 46 ust. 2 pkt 1 może być podstawą dokonania kolejnej zmiany w ewidencji⁹.

4. DOSTĘP DO INFORMACJI OSOBOWYCH ZAWARTYCH W EWIDENCJI A TAJEMNICA SKARBOWA

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 17.05.1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne – podstawę wymiaru podatków stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Podatek od nieruchomości, rolny i leśny ustalany jest w oparciu o dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków co do kwalifikacji tych gruntów oraz ich powierzchni, które to dane są wiążące dla organu podatkowego. Pogląd ten znajduje oparcie w bogatym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego¹⁰.

Informacje o podatniku są objęte tajemnicą skarbową – art. 293 i n. ordynacji podatkowej. Z tego też powodu ustalenie jawnej części informacji zawartej w ewidencji i dostępnej dla osób trzecich niebędących właścicielem dostępnej są wyłącznie wtedy, gdy pozwala na to wyraźny przepis ustawowy. Takiego wyraźnego zezwolenia na podanie danych osobowych brak jest w ustawie o ewidencji gruntów i budynków.

Relacje między ustawą – Prawo geodezyjne i kartograficzne a innymi regulacjami szczegółowymi – mają miejsce nie tylko w zakresie realizacji obowiązku podatkowego – np. przepis art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, jak również art. 1 ustawy z dnia 15.11.1984 r. o podatku rolnym, w których to przepisach wymienia się ewidencję jako dokument rozstrzy-

⁹ Por. wyrok z dnia 25.01.2006 NSA w Warszawie I OSK 207/05.

¹⁰ Por. wyrok NSA z dnia 15.11.1994 r., SA/Ka 2592/93, wyrok NSA z dnia 11.04.1995 r., SA/Wr 1703/94, por. wyrok NSA z dnia 18.05.1994 r., III SA 1685/93, wyrok z dnia 28.03.2006 – WSA w Warszawie III SA/Wa 3501/05.

gający o klasyfikowaniu gruntów, ale również między przepisami ustawy – Prawo ochrony środowiska – odpowiedzialność za zanieczyszczenie powierzchni ziemi i wiążący się z nią obowiązek rekultywacji spoczywa na władającym powierzchnią ziemi, którym stosownie do art. 3 pkt 44 tej ustawy jest właściciel nieruchomości lub inny podmiot władający gruntem, ujawniony w ewidencji gruntów i budynków na podstawie przepisów Prawo geodezyjne i kartograficzne¹¹.

¹¹ Por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 27.07.2006 II OSK 987/05.